

skattelægges, saa mener jeg, at man bør sørge for, at ikke Fiskene slipper ud af Garnet, men at Garnets Masker knyttes saa stærkt, at ingen kan slippe ud deraf. Men jeg gaar ud fra, at det vil være tidsnok at stille Forslag om Ændringer af den overordentlige Indkomstskat efter 1. Januar 1916. Da vil man ogsaa have den Erfaring, som Skattens første Indbetaling den 1. December 1915 vil give.

Den overordentlige Indkomstskat er altsaa ikke medregnet i Indtægtsbeløbet. Dette fremkommer for største Delen derved, at den ordentlige Formue- og Indkomstskat giver et større Beløb, end man havde paaregnet. Den har kunnet sættes til 26,9 Mill. Kr., altsaa lige op ved 27 Mill. Kr., og denne Ansættelse skyldes, at man i alle Skatteraadskredse har indhentet nøjagtige Oplysninger om, hvad man har ansat til Skat over hele Landet for det Skatteaar, hvori vi nu befinder os. Ærede Medlemmer vil vide, at Skatteaaret falder kun delvis sammen med Finansaaret, saa det Skatteaar, som her er Tale om, virker kun med sin Halvdel i dette Aar og med sin anden Halvdel i næste, men der kan neppe være Tvivl om, at den sidste Del af næste Finansaar vil give rundeligt det samme. Vi er altsaa kommet op paa en Indtægts- og Formueskat af 26,9 Mill. Kr.; i 1912—13 var den 13,9 Millioner, i 1914—15 20,1 Millioner, og i indeværende Finansaar er den sat til 22 Mill. Kr. Ved Formue- og Indkomstskatteloven af 10. Maj 1915 blev Forhøjelsen anslaaet til 2,700,000 Kr.; lægger jeg dem til de 22 Millioner, bliver det 24,700,000 Kr., og lægger jeg hertil den ordentlige Forhøjelse, som vel er en 4 pCt., altsaa ca. 900,000 Kr., vil vi komme op paa et Beløb af 25,6 Millioner. Skatten ansættes imidlertid her til 26,9 Mill., altsaa 1,300,000 Kr. mere. Jeg vil herom sige følgende: Under Forhandlingen om Statslaanet af 9. Juli 1915 var der Tale om, hvorledes man skulde dække Renten af dette Laan paa 60 Mill. Kr., altsaa en Renteudgift paa 3 Mill. Kr. Jeg foreslog, at man skulde vente med at tage dette Spørgsmaal op, til vi saa finansielt klarere end den Gang, og dette gav man mig fra forskellige Sider i Salen Ret i; ogsaa Ordføreren for Venstre gav mig Ret heri. Jeg har senere set, at man fra anden Side i Venstre har haft den modsatte Anskuelse. Medens man paa den yderste Østkyst af Jylland, i Æbeltoft, mente, at man kunde udskyde Spørgsmaalet, ser jeg, at man paa den yderste Vestkyst, i Ringkøbing, har den stik modsatte Anskuelse og mener, at

det var forkert af Finansministeren, at Rentespørgsmaalet ikke allerede den Gang blev taget op. Nu vil man se, at vi paa indeværende Finanslovsforslag har 1,300,000 Kr. til Hjælp til Dækning af denne Renteudgift, og jeg skal i Morgen fremsætte for det høje Ting et Forslag til Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer, som, hvis Rigsdagen i det store og hele vedtager det, vil indbringe ca. 1½ Mill. Kr. om Aaret, og man vil da se, at disse to Beløb tilsammen bliver omtrent de 3 Mill. Kr., saa at man altsaa ikke foreløbig behøver at gøre sig nogen Bekymring med Hensyn til Dækningen af denne Renteudgift. Naturligvis kan der altid være Tale om nye Skatter, men jeg gaar ud fra, at man saa vidt muligt skal undgaa dem. Jeg ved ikke, om Statens Udgifter, naar den nuværende Tilstand er forbi og man er kommet ind i almindelige Tilstande igen, da virkelig vil kræve nye Indtægter, men jeg tror, vi kan være enige om, at Øjeblikket er ikke nu til at paalægge nye Skatter, for saa vidt man da kan undgaa det. Jeg har ikke nogen Betænkelighed ved at fremsætte det Skattelovforslag, jeg skal fremsætte i Morgen, fordi jeg mener, at det vil ramme paa Steder, hvor det ikke vil blive følt paa trykkende Vis; men at fremsætte omfattende Skattelovforslag, som vilde ramme den store Del af Befolkningen, vilde dog vel neppe gaa an i Øjeblikket.

Med Hensyn til den overordentlig store Forøgelse af den ordentlige Formue- og Indkomstskat skal jeg nævne, at Skatteydernes samlede Indkomst i 1914 var ikke mindre end 985 Mill. Kr., hvilket er 75 Mill. Kr. mere end i 1913. Siden Landsoverskatteraadet begyndte sin Virksomhed, har Skatteyderne i det hele faaet klarere Blik over deres Indtægt og Formue. I 1912 var der en Stigning fra 1911 paa 75 Mill. Kr., i 1913 var der en Stigning fra 1912 paa 60 Mill. Kr., og fra 1913 til 1914 er der, som sagt, en Stigning paa 75 Mill. Kr. I disse tre Aar er der altsaa en Stigning paa godt 200 Mill. Kr., og dette skyldes i Hovedsagen, at Skatteyderne efterhaanden er kommet til rigtigere Anskuelse om deres Formuer og Indkomster.

Jeg vil anføre nogle Tal, der viser Stigningen i Indkomsten for nogle Kommuner Vedkommende. Der er een Kommune, der er gaaet tilbage — jeg antager, alle Medlemmer vil kunne tænke sig, hvilken det er, det er Esbjerg. Esbjerg havde i 1913 en skattepligtig Indkomst